

روز انتخاب جنگسالاران در افغانستان

روزنامه NZZ چاب سواریش در تبصره ۱۹ سپتمبر ۲۰۰۵ م خود بر انتخابات پارلمانی افغانستان تحلیل آتی را بچاپ رسانیده است که اینک ترجمه آن بعلاقمندان تقدیم است.

با انتخاب پارلمان افغانستان قدمی دیگری در راه تحقق دیموکراسی برداشت. جای خوشی این است ناظرین شمار اشتراک کنندگان را بصورت نسبی بلند خوانده اند (درین فرصت هنوز راپور مفصل نرسیده بود. مترجم). در پیشا پیش رفتن بسوی صندوقهای رای دهی حملات طالبان و متحدین شان بصورت قابل ملاحظه افزود گردیده بود. در شش ماه گذشته بیش از هزار نفر بشمول کاندیدان و امداد کنندگان انتخابات در حملات و تبادله آتش بقتل رسیدند. ولی این خشونت ها نتوانست افغانهارا از بدست آوردن کارت رای و روان شدن بسوی صندوقهای رای دهی باز دارد.

با اجرای انتخابات پارلمانی بعد از تصویب قانون اساسی توسط لویه جرگه در جنوری و انتخاب رئیس جمهور در اکتوبر ۲۰۰۴ م، پروسه دیموکراسی که اخیر سال ۲۰۰۱ م در پیترس برگ بن در آلمان بموافق رسیده بود، به پایان میرسد. در حقیقت این کشور هنوز از یک دولت قانونی و یک نظام دیموکراسی مطابق دول غربی زیاد فاصله دارد. چیزی کم چهار سال از سقوط طالبان میگذرد و هنوز هم از یک صلح دوامدار و ثبات اثری نیست. موسسات دولتی مانند پولیس و قضا در حال تشکیل هستند. حصص بیشتری کشور خارج از ساحه نفوذ حکومت است. درین مناطق جنگسالاران حکمفرمایی دارند که خلع سلاح ملیشیاها یشان بسیار بکندی از پیش برده میشود. همچنان شورشیان طالب و القاعده خطر عمده را ایجاد میکنند. افراطیونیکه از پاکستان سر میکشند با وجود شدت حملات امریکائیا، معلوم است آرایش دوباره کسب کرده باشند. موسسات امداد رسانی در قسمت های از مناطق جنوب شرقی کشور رفته نمیتوانند.

مشکل دیگر این است که بازسازی با سرعت قابل محسوس از پیش برده نمیشود. اکثر افغانها مایوس هستند از اینکه خلاف وعده های نظام جدید سیاسی از منافع اقتصادی بی بهره مانده اند. افغانستان هنوز هم در جمله نادارترین کشورهای جهان قرار دارد که عامل آن در ضعف حکومت مرکزی و ارتشاء قابل سراغ است. بدون کمک مالی از خارج دولت مواجه بسقوط کامل میباشد.

تحت چنین شرایط انتخابات آزاد غیر قابل تصور است. ناظرین جرئت نداشتند در بسیاری از ولایات جنوبی پا بگذارند. همچنان از دیگر مناطق از خشونت و تهدید رای دهندگان راپور داده شده است. منفدین میگویند در چنین حالات بحرانی امنی، انتخابات حایز کدام اهمیت خواهد بود. بر علاوه اشخاص مورد شک و تردید راه یافتند تا بحیث کاندید عرض وجود نمایند. حقیقت آشکار این است که جنایتکاران جنگی از تمام مراحل تاریخ افغانستان جدید مانند قدرتمندان کمونیستها، مبارزین مجاهد، جنگسالاران، جلاخان رژیم طالبان و جانبداران بن لادین در لست کاندیدان شامل بودند.

رئیس جمهور کرزی از چنین یک ترکیب باین دلیل پشتیبانی میکند که یک آشتی ملی پیوند همه گرو ها را باید در برگیرد و در آخر امر این خود رای دهنده است که جنایتکار را با عدم دادن رای بجزا برساند. ولی رئیس جمهور باید ملتفت باشد که افغانستان یک کشور آرکائیک است که جمعیت آن پابند عنعنات سالیان متمادی بوده و باشندگان قریه جات در انتخاب خود تابع امیال خان و ملک میباشند. این نشانه از تناسب قدرت در حال حاضر است که کشوری از نظر زبانی و منطوقی پارچه پارچه شده، اشخاصی را که دستهایشان بخون آلوده است عوض اینکه بجزا برسانند، با انتخاب بحیث نماینده ملت تقدیر میکنند.

کرزی خود با جنگسالاران بی شخصیت پیوند قائم نموده تا قدرت دست داشته را حفظ نماید. امریکا ئیها هم در میارزه با طالبان و گروه القاعده در افغانستان همواره با جنگسالاران در معامله میباشند. با تمام این همه ناملایمتها باز هم بهتر بود انتخابات را که چندین مرتبه به تعویق افتاده بود تحت شرایط نامطلوب براه انداخت. پارلمان سنگ موازنه است در برابر حکومت. در دهه های اخیر در افغانستان کشیدگی ها صرف با استعمال اسلحه در میدان قرار میگرفت. اکنون باید تفاوت های ایدولوژیکی، زبانی و قومی در

داخل یک موسسه سیاسی بفیصله برسند. صرف باین وسیله میتوان، در صورت امکان، تشنجات را درکشور از بین برداشت و افراطیون خشن را در تجرید قرارداد. باتمام نا رضایتیها از وضع امروزی، نباید فراموش کرد که کشور قبل از چهار سال باچه حالت دست وگریبان بود. هیچ کس آرزوی بازگشت رژیم وحشتناک طالبان راندارد. گرچه ازان به بعد هم مسایل غیرخوشآیند وقابل تنقید شدید مانند پیش آمد امریکائیها واعمال انجوهای (NGO) خارجی صورت گرفته است، باز هم اکثرافغانها موجودیت خارجی ها را در افغانستان اساساً انکارنا پذیر میدانند. نظر به تجارب گذشته مردم حراس دارند از اینکه بعد از انتخابات پارلمانی دول غربی بزودی افغانستان را فراموش خواهند نمودند. واضح است که چنین کاری برای تمام منطقه بکلی زیان آور تمام میشود. با دخالت نظامی درافغانستان دول غربی مسئولیتی را بدوش گرفته است که ازان نباید گریزشود. کشور هندوکش مدت مدیدی به امداد از خارج احتیاج خواهد داشت. پایان